

Ayrılığın Soğuk Rüzgarları

– Efruze · 22 Nisan 2024

Ayrılığın Soğuk Rüzgarları

Çaresiz kaldım yalnız, yapayalnız
Sahte yüzler, sahte kimliklerin içinde
Bu yoğun duyguları ne yaşadım, ne de yaşatabildiler
Epey oldu gittiğinden beri
Etraf sessiz, ışıklar sönük
Odamız bumbuz,
Soğuk rüzgarlar esiyor
Sen gittiğinden beri
Evimizde, Yüreğimde
Gitmezsın sanmıştım

Bırakmazsın diye düşünürken
Kimsesiz kaldım tek başıma
Seni öyle özleyorum ki,
Kelimelere ifade edemiyorum

Sana olan özlemim

Bir ıę gibi büyüdü
Öylesine yalnızım ki

Kokunu, saçlarını özledim
Yüreğim yüreğine,
Tenim de, tenine hasret
Nasıl bir son çizdik!

Feryatlarım dinmedi
Gelmedin, hala seni bekler oldum bu evde
Penceremize konan martılarımız
Seni sorar oldular

Sigaramın dumanına seni sakladım
Sanki seni içime çeker gibi
Tüter oldu,
Bu dünyada yüzüm gülmedi senden gayrısına

Ölüm bile zor değil Sevdiğim
Ama sensizliğe alışmak ölümden de betermiş!
Kalbime iğneler saplanıyor
Boğazım düğümleniyor

Sesini özledim ,sana dokunmayı
Gözlerine bakmayı
Seninle sabahlara kadar oturup
Göz göze, diz dize olmayı
Etme bize bunu !

Karaları bağladı ruhum, bedenim
Hicbirşeyin tadı yok Sensiz!
Yaşadığımı farzet
Nasıl olsa mahşere ne kaldı?

Buluşmamıza kavuşmamıza ne kaldı?
Ömrümden ömür gitti!
Yüreğimden bir parça koptu sen gidince
Meczip gibi dolanıyorum
Sokaklarda, diyar diyar seni arıyorum

Vicdanın yok mu senin?
Nasıl kıydın bize, paramparça olduk!

Senden bana kalan tek hatıra
Anılar ve eski püskü fotoğraflarımız
Onlar benim yaşama sevincim oldular
Sana baktıkça, seni düşündükçe
Seni hissettikçe sanki aklım gidiyor

Sensizlik beni Mecnun eyledi
Kimse yok gözümde
Taa ki sen gelene dek
Ölümüne dek
Her ne olursa olsun

Ölüm döşeginde bile seni bekleyeceğim
Bedenim, ruhum, kalbim hala sana ait

Sen çekip gitsen de
Ruhlarımız gitmedi ki birbirinden
Bedenlerin ayrılığı bu
Ruhlarımızı ayıramazsın

Her nereye gidersen git
Her nerede olursan ol
Onlar mahşere dek birlikteler ve
Beraber olacaklar Sevdiğim

Sana olan Aşkım hep bâki
Eşsiz ve benzeri yok
Olmayacak da!
Bu hayatta bir tek seni sevdim
Önce Rabbimi sonra Seni

Bu dünyadan göçüp gittiğimde
Nefesim tükendiğinde
Sana kavuşacağımı hayal etmek bile kafi..